

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 642

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 4 august 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		713.	— Decret pentru promulgarea Legii privind declararea situației de criză pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere, reducerea temporară a nivelului accizei la motorină, instituirea contribuției de solidaritate, precum și pentru stabilirea unor măsuri de protecție a economiei, populației și de funcționare a pieței energiei
161.	— Lege privind unele măsuri fiscal-bugetare	1–2	
712.	— Decret pentru promulgarea Legii privind unele măsuri fiscal-bugetare	2	9
★		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
162.	— Lege privind declararea situației de criză pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere, reducerea temporară a nivelului accizei la motorină, instituirea contribuției de solidaritate, precum și pentru stabilirea unor măsuri de protecție a economiei, populației și de funcționare a pieței energiei	3–9	Decizia nr. 531 din 27 mai 2026 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2018 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice
			10–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind unele măsuri fiscal-bugetare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — (1) În perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei legi și data de 30 septembrie 2026 inclusiv, persoana fizică, în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, poate achiziționa o singură locuință cu cota redusă de TVA de 9%, dacă se îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

a) locuința are o suprafață utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodărești, și o valoare, inclusiv a terenului pe care este construită, care nu depășește suma de 600.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) locuința în momentul livrării, care nu poate depăși data de 30 septembrie 2026, poate fi locuită ca atare, conform condițiilor legale în vigoare la data încheierii actelor juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziționarea unei astfel de locuințe. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) nu a achiziționat o altă locuință cu cotă redusă de TVA începând cu data de 1 ianuarie 2023, conform informațiilor din

„Registrul achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA”, prevăzut de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

d) a încheiat până la data de 1 august 2025 un act juridic între vii care are ca obiect plata în avans pentru achiziționarea unei astfel de locuințe.

(2) Pentru a beneficia de cota redusă de 9%, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (1), persoana fizică, în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, pentru actele juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziționarea unei locuințe, încheiate în perioada 3 iulie-31 iulie 2025 inclusiv, la data livrării locuinței trebuie să facă dovada achitării unui avans de 20% din valoarea locuinței exclusiv TVA, achitat integral până la data de 31 iulie 2025 inclusiv.

(3) În „Registrul achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA” se înscriu și informațiile din actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuințele prevăzute la alin. (1) și (2), autentificate până la data de 30 septembrie 2026 inclusiv. Notarii publici sunt obligați:

a) să verifice îndeplinirea condiției referitoare la achiziția unei singure locuințe cu cota redusă de TVA, prin consultarea

„Registrului achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA”, înainte de autentificarea actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziția unei astfel de locuințe și, în situația în care constată că nu este îndeplinită această condiție, să le autentifice doar dacă livrarea se efectuează cu cota standard de TVA;

b) să completeze „Registrul achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA” la data autentificării actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuințele prevăzute la alin. (1) și (2);

c) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziția unei astfel de locuințe cu cota redusă de TVA de 9% mențiuni cu privire la respectarea obligațiilor prevăzute la lit. a) și, după caz, la lit. b);

d) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru locuințele prevăzute la alin. (1) și (2) cota de TVA aplicată, indiferent dacă TVA se aplică la preț sau este inclusă în preț.

(4) Până la data de 1 octombrie 2026 se aplică o cotă redusă de TVA de 9% pentru livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței, dacă au fost încheiate până la data de 1 august 2025 acte juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziționarea acestora.

Art. II. — (1) Persoana fizică, care a achiziționat în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, una sau mai multe locuințe cu cota standard de TVA în perioada cuprinsă între data de 1 august 2026 și data intrării în vigoare a prezentei legi, poate solicita restituirea sumei rezultate din diferența între cota standard de TVA și cota redusă de TVA de 9%, pentru o singură locuință achiziționată, dacă se îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

a) locuința are o suprafață utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodărești, și o valoare, inclusiv a terenului pe care este construită, care nu depășește suma de 600.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) locuința, în momentul livrării, poate fi locuită ca atare, conform condițiilor legale în vigoare la data încheierii actelor juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziționarea unei astfel de locuințe. Suprafața utilă a locuinței este cea definită prin Legea locuinței nr. 114/1996, republicată,

cu modificările și completările ulterioare. Anexele gospodărești sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) nu a achiziționat o altă locuință cu cotă redusă de TVA începând cu data de 1 ianuarie 2023, conform informațiilor din „Registrul achizițiilor de locuințe cu cota redusă de TVA”, prevăzut de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

d) a încheiat până la data de 1 august 2025 un act juridic între vii care are ca obiect plata în avans pentru achiziționarea unei astfel de locuințe.

(2) Pentru a beneficia de restituire, pe lângă condițiile prevăzute la alin. (1), persoana fizică, în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, pentru actele juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziționarea unei locuințe, încheiate în perioada 3 iulie-31 iulie 2025 inclusiv, trebuie să facă dovada achitării unui avans de 20% din valoarea locuinței exclusiv TVA, achitat integral până la data de 31 iulie 2025 inclusiv.

(3) În cazul în care au fost achiziționate, în perioada cuprinsă între data de 1 august 2026 și data intrării în vigoare a prezentei legi, mai multe locuințe cu cota standard de TVA care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) și (2), se restituie suma rezultată din diferența între cota standard de TVA și cota redusă de TVA de 9% pentru locuința al cărei fapt generator de TVA a intervenit primul.

(4) Primăriile care au achiziționat cu cota standard de TVA, în perioada cuprinsă între data de 1 august 2026 și data intrării în vigoare a prezentei legi, clădiri, inclusiv terenul pe care sunt construite, în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenționată unor persoane sau familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței, pot solicita restituirea sumei rezultate din diferența între cota standard de TVA și cota redusă de TVA de 9%, dacă au fost încheiate până la data de 1 august 2025 acte juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziționarea acestora.

(5) Restituirea sumelor prevăzute la alin. (1) și (4) poate fi solicitată începând cu data de 1 octombrie 2026, potrivit procedurii aprobate în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 4 august 2026.
Nr. 161.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind unele măsuri fiscal-bugetare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind unele măsuri fiscal-bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 4 august 2026.
Nr. 712.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind declararea situației de criză pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere, reducerea temporară a nivelului accizei la motorină, instituirea contribuției de solidaritate, precum și pentru stabilirea unor măsuri de protecție a economiei, populației și de funcționare a pieței energiei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Situația de criză și măsuri privind piața carburanților

ARTICOLUL 1

Declararea situației de criză

(1) Se instituie situația de criză pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere, respectiv benzină și motorină, de la data intrării în vigoare a prezentei legi până la data de 31 octombrie 2026 inclusiv. Durata acesteia poate fi prelungită, succesiv, prin hotărâre a Guvernului, pentru perioade de câte cel mult 3 luni, cât timp persistă împrejurările care au determinat instituirea situației de criză.

(2) Ulterior încetării situației de criză prevăzute la alin. (1), în cazul în care constată îndeplinirea a cel puțin uneia dintre condițiile prevăzute la alin. (3), Guvernul poate declara situația de criză pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere, prin hotărâre, la propunerea comună a Ministerului Finanțelor și a Ministerului Energiei, pentru o perioadă de cel mult 3 luni. Durata poate fi prelungită, succesiv, prin hotărâre a Guvernului, pentru perioade de câte cel mult 3 luni, cât timp persistă împrejurările care au determinat declararea situației de criză.

(3) Situația de criză poate fi declarată potrivit alin. (2) în cazul apariției sau iminenței unor perturbări majore pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere, determinate de conflicte armate, sancțiuni internaționale, întreruperi ale lanțurilor de aprovizionare ori alte evenimente excepționale, concretizate în cel puțin una dintre următoarele împrejurări:

a) creșterea cu cel puțin 20% a mediei cotațiilor Platts pentru motorină și/sau a cotațiilor țițeiului Brent, calculată pe o perioadă de 30 de zile calendaristice consecutive, față de media acelorași cotații aferentă ultimelor 12 luni;

b) creșterea cu cel puțin 20% a prețului mediu la pompă al benzinei standard și/sau al motorinei standard, calculată pe o perioadă de 30 de zile calendaristice consecutive, față de media ultimelor 12 luni;

c) riscul întreruperii sau întreruperea aprovizionării cu țiței și/sau produse petroliere a pieței interne, constatată pe baza datelor oficiale comunicate de Consiliul Concurenței, de Ministerul Energiei sau de autoritățile competente ale Uniunii Europene.

(4) Pe durata situației de criză instituite potrivit alin. (1) sau declarate potrivit alin. (2) se aplică măsurile de protecție a economiei și populației prevăzute de prezenta lege. Încetarea situației de criză și a măsurilor de protecție se poate dispune, prin hotărâre a Guvernului, înainte de împlinirea termenului.

(5) În cazul situațiilor de criză declarate potrivit alin. (2), hotărârea Guvernului de declarare stabilește, cu aplicarea corespunzătoare a prezentei legi:

a) perioada de referință, reprezentând o lună calendaristică anterioară declarării;

b) anul de referință pentru determinarea valorii medii anuale a adaosului comercial, reprezentând anul calendaristic anterior declarării. Trimiterile prezentei legi la anul 2025 și la perioada de referință 1 februarie 2026-29 martie 2026 se consideră făcute,

în mod corespunzător, la reperatele stabilite prin hotărârea Guvernului, iar termenele care curg de la data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv cele prevăzute la art. 8 alin. (4) și (5), curg de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului de declarare.

(6) Guvernul informează Parlamentul cu privire la hotărârile adoptate potrivit alin. (1) și (2), în termen de 5 zile de la publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ARTICOLUL 2

Limitarea adaosului comercial

(1) Pe durata situației de criză stabilite potrivit art. 1, valoarea medie a adaosului comercial pentru benzină și motorină în segmentul rafinare și vânzare angro și cu amănuntul, exceptând exporturile și livrările intracomunitare, este limitată la cel mult valoarea medie anuală a adaosului comercial practicat pentru aceste produse în anul 2025 de către fiecare operator economic care importă, produce benzină și motorină, distribuie și/sau comercializează aceste produse.

(2) Pentru operatorii economici prevăzuți la alin. (1), înființați în cursul anului 2025, cu activitate mai mică de 12 luni calendaristice, adaosul comercial este limitat la cel mult valoarea medie a adaosului comercial practicat, corespunzător perioadei de activitate desfășurate în anul 2025.

(3) În înțelesul prezentei legi, prin *adaos comercial* se înțelege valoarea rezultată din diferența dintre veniturile înregistrate din vânzarea produselor menționate la alin. (1) și cheltuielile corespunzătoare costului de achiziție, respectiv costului de producție al acestora, astfel cum sunt acestea înregistrate în contabilitate, în segmentul rafinare și vânzare angro și cu amănuntul, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(4) Prin *valoarea medie anuală a adaosului comercial*, prevăzută la alin. (1) și (2), se înțelege raportul dintre totalul veniturilor înregistrate din vânzarea produselor minus cheltuielile corespunzătoare costului de achiziție, respectiv costului de producție al acestora în segmentul rafinare și vânzare angro și cu amănuntul, astfel cum au fost acestea înregistrate în contabilitate în anul 2025, și cantitatea totală de produse vândute, exprimată în litri, tone, pentru fiecare tip de produs. Această modalitate de calcul se aplică în mod corespunzător și pentru perioada de aplicare a prezentei legi.

(5) Pe durata situației de criză, pentru operatorii economici prevăzuți la alin. (1), valoarea medie anuală a adaosului comercial calculată pentru anul 2025 constituie limita maximă pentru adaosul comercial. Pentru operatorii economici prevăzuți la alin. (2), valoarea medie anuală a adaosului comercial aferent aceleiași perioade se raportează la valoarea medie a adaosului comercial calculat pentru lunile de activitate desfășurate în cursul anului 2025.

(6) Limita maximă a adaosului comercial, prevăzută la alin. (5), se poate majora, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, cu rata inflației, respectiv cu variația indicelui prețurilor de consum calculată pentru anul 2025 față de anul 2024, comunicată oficial de Institutul Național de Statistică. Majorarea se aplică o singură dată, proporțional, asupra valorii medii anuale a adaosului comercial calculat conform alin. (4) și (5).

(7) Limitarea adaosului comercial prevăzut la alin. (1) și (2) se aplică pentru fiecare operator economic din circuitul de import, producție, distribuție, comercializare, respectiv la nivelul activităților de comercializare cu ridicata și cu amănuntul.

(8) Valoarea medie anuală a adaosului comercial, prevăzut la alin. (1) și (2) pentru anul 2025, precum și calculul care a determinat valoarea se comunică Ministerului Finanțelor. Modalitatea de comunicare se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor, emis în termen de 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În termen de 5 zile de la data publicării ordinului, operatorii economici comunică valoarea medie anuală a adaosului comercial.

(9) Limitarea prevăzută de prezentul articol nu reprezintă situație competitivă specială din perspectiva respectării principiului valorii de piață.

(10) Pe durata situației de criză, operatorii economici care comercializează benzină și motorină cu amănuntul către consumatorii finali pot majora prețurile de vânzare cel mult o singură dată într-o zi, până la ora 12:00 inclusiv. Prețurile de vânzare pot fi reduse oricând, de oricâte ori este necesar.

(11) Activitățile de rafinare și prima vânzare a produselor rezultate din procesarea țițeiului, precum și cele de import și prima vânzare a produselor petroliere importate nu intră în sfera de aplicare a prezentului articol.

(12) Respectarea limitei maxime a adaosului comercial, prevăzută la alin. (1), (2) și (6), se verifică prin calcularea mediei adaosului comercial practicat de operatorul economic pe întreaga durată a situației de criză stabilite potrivit art. 1, calculată în conformitate cu prevederile alin. (4). Depășirea limitei într-o lună calendaristică nu constituie contravenție dacă media adaosului comercial calculată cumulată de la începutul perioadei de aplicare a prezentei legi până la sfârșitul perioadei de criză se încadrează în limita prevăzută la alin. (5) și (6).

ARTICOLUL 3

Regimul exporturilor și livrărilor intracomunitare

(1) Pe durata situației de criză stabilite potrivit art. 1, încheierea și/sau executarea contractelor de export și/sau de livrare intracomunitară de motorină și țiței se pot/poate realiza de către operatorii economici exclusiv cu acordul prealabil scris emis de către Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului și Ministerul Energiei.

(2) În termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului și Ministerul Energiei aprobă, prin ordin comun, procedura privind acordul prealabil prevăzut la alin. (1), care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ARTICOLUL 4

Derogări privind conținutul de biocarburant

Pe durata situației de criză stabilite potrivit art. 1 alin. (1), prin derogare de la prevederile art. 3 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2018 pentru stabilirea condițiilor de introducere pe piață a combustibililor lichizi și gazoși, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de stabilire a metodelor de calcul și de raportare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 311/2018, cu modificările și completările ulterioare, privind obligația de introducere în consum a carburanților cu conținut de biocarburanți, operatorii economici pot comercializa pe teritoriul României benzină cu un conținut de biocarburant de minimum 2% în volum.

ARTICOLUL 5

Reducerea temporară a nivelului accizei aplicabil motorinei standard

(1) Pe durata situației de criză stabilite potrivit art. 1 se instituie un mecanism temporar de diminuare a nivelului accizei

aplicabil motorinei standard comercializate pe piața internă, în condițiile și potrivit metodologiei prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Prin derogare de la art. 342 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nivelul accizei aplicabil motorinei standard comercializate pe piața internă se diminuează temporar numai dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile minime prevăzute la art. 7 alin. (1) din anexă.

(3) În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. *motorină standard* reprezintă sortimentele standard de motorină comercializate pe piața internă, pentru care se aplică nivelul de acciză prevăzut la nr. crt. 12 din anexa nr. 1 de la titlul VIII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

2. *segment bilunar* reprezintă una dintre următoarele perioade din cadrul fiecărei luni calendaristice:

a) zilele 1-15;

b) zilele 16-ultima zi a lunii;

3. *perioadă de referință* reprezintă intervalul fix cuprins între 1 februarie 2026 și 29 martie 2026 inclusiv;

4. *perioadă de analiză* reprezintă primele 11 zile calendaristice ale fiecărui segment bilunar;

5. *date oficiale* reprezintă datele comunicate Ministerului Finanțelor de către Consiliul Concurenței, utilizate la determinarea indicatorilor prevăzuți în anexă.

ARTICOLUL 6

Condițiile și nivelul diminuării accizei

(1) Nivelul diminuării accizei se stabilește gradual, între 5% și 25% din nivelul accizei în vigoare prevăzut la nr. crt. 12 din anexa nr. 1 de la titlul VIII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în funcție de pragul inferior comun rezultat din analiza cumulativă a următorilor indicatori:

1. variația procentuală a situației cotațiilor Platts pentru motorină;

2. variația procentuală a prețului mediu la pompă al motorinei standard.

(2) În cazul în care, potrivit analizei efectuate conform anexei, condițiile de activare nu mai sunt îndeplinite, nivelul diminuării accizei aplicabil segmentului bilunar următor este 0%.

ARTICOLUL 7

Procedura de calcul al diminuării accizei

(1) Ministerul Finanțelor analizează de două ori pe lună evoluția indicatorilor prevăzuți în anexă, pe baza datelor oficiale transmise de Consiliul Concurenței, aferente perioadei de analiză corespunzătoare.

(2) Pentru fiecare segment bilunar, Ministerul Finanțelor determină nivelul diminuării accizei aplicabil segmentului bilunar imediat următor.

(3) Nivelul diminuării accizei aplicabil segmentului bilunar următor se determină de Ministerul Finanțelor prin aplicarea metodologiei prevăzute în anexă și se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor în zilele rămase din segmentul analizat, ulterior expirării perioadei de analiză.

(4) Nivelul diminuării accizei rezultat potrivit alin. (3) se aplică începând cu prima zi a segmentului bilunar următor.

(5) Nivelul diminuării publicat potrivit alin. (3) se aplică exclusiv produselor pentru care exigibilitatea accizei intervine începând cu data prevăzută la alin. (4).

ARTICOLUL 8

Durata și încetarea mecanismului de diminuare a accizei

(1) Mecanismul prevăzut de prezentul capitol produce efecte pentru unul sau mai multe segmente bilunare succesive, fără ca durata totală de aplicare a diminuării accizei să depășească durata situației de criză stabilite potrivit art. 1.

(2) După împlinirea duratei situației de criză, mecanismul încetează de drept.

(3) Ministerul Finanțelor publică pe pagina proprie de internet rezultatul fiecărei analize efectuate potrivit anexei și nivelul diminuării accizei aplicabil fiecărui segment bilunar.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (3), prima analiză efectuată după intrarea în vigoare a prezentei legi vizează primul segment bilunar care începe după expirarea unui termen de 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei legi, denumit în continuare *primul segment de aplicare*; perioada de analiză utilizată este cea aferentă acestui segment, potrivit art. 3 alin. (4) sau (5) din anexă. Consiliul Concurenței transmite Ministerului Finanțelor datele oficiale necesare primei analize în termen de două zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei legi, iar rezultatul primei analize se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor cel târziu în ziua anterioară începerii primului segment de aplicare.

(5) Prima diminuare a accizei, rezultată potrivit alin. (4), se aplică începând cu prima zi a primului segment de aplicare, dispozițiile art. 7 alin. (4) și (5) aplicându-se în mod corespunzător. Pentru segmentul bilunar în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi nu se aplică diminuarea accizei.

CAPITOLUL II

Contribuția pe venituri excepționale

ARTICOLUL 9

Instituirea contribuției de solidaritate

(1) Pe durata situației de criză stabilite potrivit art. 1 datorează contribuția pe venituri excepționale următorii operatori economici:

a) operatorii economici, titulari de acorduri petroliere, care extrag țiței din zăcăminte situate pe teritoriul României și obțin venituri din comercializarea acestuia;

b) operatorii economici, titulari de acorduri petroliere, care extrag țiței din zăcăminte situate pe teritoriul României și care, direct sau prin persoanele afiliate, astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 26 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, prelucurează acest țiței și obțin venituri din comercializarea produselor energetice, prevăzute la art. 10 alin. (2).

(2) Contribuția pe venituri excepționale, prevăzută la alin. (1), se datorează exclusiv pentru lunile în care prețul mediu lunar al țițeiului sortiment/clasă Brent depășește nivelul de 70 USD/baril, calculat ca medie aritmetică a cotațiilor zilnice de închidere din luna pentru care se datorează contribuția pe venituri excepționale, și/sau prețul mediu lunar Platts pentru motorină depășește 630 USD/tonă metrică.

(3) Pentru prima și ultima lună de aplicare a prezentei legi, contribuția pe venituri excepționale se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă.

(4) Contribuția pe venituri excepționale se calculează potrivit următoarelor reguli:

a) pentru contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a), aceasta se calculează prin aplicarea unei cote de 60% asupra veniturilor obținute din comercializarea țițeiului extras din zăcăminte situate pe teritoriul României. Veniturile se determină prin înmulțirea cantității lunare de țiței, exprimată în barili, vândută din producția proprie, cu diferența dintre prețul de vânzare/baril și valoarea reprezentând echivalentul în lei a cotației de 70 USD/baril;

b) pentru contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b), aceasta se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit alin. (7) asupra veniturilor obținute din comercializarea produselor energetice, conform art. 10, rezultate din extracția și prelucrarea țițeiului extras din zăcăminte situate pe teritoriul României.

(5) Cotele și intervalele de preț mediu lunar al țițeiului Brent sunt următoarele:

Interval preț mediu lunar al țițeiului Brent (USD/baril)	Cota contribuției pe venituri excepționale
70,01-80,00	1,5%
80,01-90,00	2,9%
90,01-100,00	4,2%
100,01-105,00	4,9%
105,01-110,00	5,5%
110,01-120,00	6,7%
120,01-130,00	7,8%
130,01-140,00	8,9%
140,01-150,00	9,9%
150,01-160,00	10,9%
peste 160,00	11,9%

(6) Cotele și intervalele prețului mediu lunar Platts pentru motorină, exprimat în USD/tonă metrică, sunt următoarele:

Interval preț mediu lunar Platts motorină (USD/tonă metrică)	Cota contribuției pe venituri excepționale
630,01-710,00	1,5%
710,01-780,00	2,9%
780,01-860,00	4,2%
860,01-900,00	4,9%
900,01-930,00	5,5%
930,01-1.010,00	6,7%
1.010,01-1.080,00	7,8%
1.080,01-1.160,00	8,9%
1.160,01-1.230,00	9,9%
1.230,01-1.310,00	10,9%
peste 1.310,00	11,9%

(7) Pentru contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b), cota contribuției pe venituri excepționale aplicabilă pentru fiecare lună se determină ca maximum dintre cota corespunzătoare intervalului de preț mediu lunar al țițeiului Brent din grila prevăzută la alin. (5) și cota corespunzătoare intervalului prețului mediu lunar Platts pentru motorină din grila prevăzută la alin. (6). În situația în care doar prețul mediu lunar Platts pentru motorină depășește 630 USD/tonă metrică, cota contribuției pe venituri excepționale se stabilește exclusiv pe baza grilei prevăzute la alin. (6).

(8) Prețul mediu lunar Platts pentru motorină, prevăzut la alin. (6) și (7), reprezintă media aritmetică a cotațiilor zilnice de închidere Platts CIF Med Genova/Lavera ULSD 10 ppm, exprimată în USD/tonă metrică. Sursa datelor este S&P Global Commodity Insights.

(9) Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei a cotației de 70 USD, prevăzută la alin. (4) lit. a), este cel valabil în ultima zi a lunii pentru care se datorează contribuția pe venituri excepționale.

(10) În aplicarea prevederilor alin. (1), teritoriul României reprezintă teritoriul delimitat de frontiera de stat a României, în conformitate cu prevederile capitolului II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare. Nu intră sub incidența prevederilor prezentului capitol țițeiul extras din marea teritorială a României, astfel cum este definită de capitolul I din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu completările ulterioare.

(11) Operatorii economici care desfășoară atât operațiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), cât și operațiunile prevăzute la alin. (1) lit. b), în vederea declarării și plății contribuției, însumează contribuțiile pe venituri excepționale calculate potrivit alin. (4) lit. a) și b).

ARTICOLUL 10

Determinarea veniturilor supuse contribuției de solidaritate

(1) Veniturile supuse contribuției pe venituri excepționale, pentru contribuabilii prevăzuți la art. 9 alin. (1) lit. b), se determină după următoarea formulă:

$$VS = R \times VL,$$

unde:

VS = veniturile lunare supuse contribuției pe venituri excepționale;

R = raportul dintre cantitatea de țiței din producția națională prelucrată în anul 2025 și cantitatea totală de țiței prelucrată în anul 2025, determinat la nivelul operatorului economic care prelucrează țițeiul utilizând datele operatorului economic care realizează extracția țițeiului, pe baza evidențelor contabile și operaționale ale acestuia;

VL = totalul veniturilor obținute din comercializarea produselor energetice prevăzute la alin. (2), în luna de aplicare.

(2) Prin *produse energetice* se înțelege toate produsele rezultate din prelucrarea țițeiului, inclusiv: benzină, motorină, kerosen, păcură, GPL, astfel cum sunt definite potrivit dispozițiilor titlului VIII „Accize și alte taxe speciale” din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Veniturile prevăzute la alin. (1) nu includ valoarea accizelor aferente produselor energetice din prelucrarea țițeiului extras din zăcămintele situate pe teritoriul României, indiferent de modul în care acestea sunt evidențiate în documentele de facturare.

ARTICOLUL 11

Regimul fiscal al contribuției de solidaritate

(1) Contribuția pe venituri excepționale este cheltuială deductibilă la determinarea rezultatului fiscal, stabilit potrivit prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Veniturile pentru care se datorează contribuția pe venituri excepționale se exclud din baza de calcul al impozitului prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 6/2013 privind instituirea unor măsuri speciale pentru impozitarea exploatarei resurselor naturale, altele decât gazele naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2013, cu modificările ulterioare.

ARTICOLUL 12

Declararea contribuției de solidaritate

(1) Contribuția pe venituri excepționale se calculează, se declară și se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează.

(2) Modelul și conținutul declarației privind contribuția pe venituri excepționale, precum și documentele justificative necesare se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Operatorii economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) au obligația să organizeze evidențe contabile, fiscale și operaționale distincte, din care să rezulte, după caz:

- cantitatea de țiței din producția națională comercializată/prelucrată;
- cantitatea totală de țiței prelucrată;
- produsele energetice rezultate și destinația acestora;
- veniturile obținute din comercializarea produselor energetice, defalcate pe categorii de produse.

ARTICOLUL 13

Regimul tranzacțiilor dintre operatorii economici afiliați

(1) Tranzacțiile dintre operatorii economici prevăzuți la art. 9 alin. (1) și persoanele afiliate acestora care au ca obiect țițeiul din producția națională sau produsele energetice rezultate din prelucrarea acestuia se evaluează la valoarea de piață, potrivit principiului valorii de piață prevăzut la art. 11 alin. (4) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care, pe parcursul perioadei de criză, un titular de acord petrolier începe să comercializeze țițeiul din producția națională către persoane neafiliate care nu au obligația de plată a contribuției, iar anterior comercializarea se realiza preponderent către persoane afiliate, organul fiscal competent poate recalifica operațiunea în vederea stabilirii corecte a bazei de impozitare.

ARTICOLUL 14

Administrarea contribuției pe venituri excepționale

(1) Contribuția pe venituri excepționale stabilită potrivit prezentei legi constituie venit la bugetul de stat, se evidențiază distinct și se administrează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Nerespectarea obligațiilor de evidență prevăzute la art. 12 alin. (3) constituie contravenție și se sancționează, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 200.000 lei până la 1.000.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (2) se realizează de către organele fiscale competente.

(4) În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, contravenției prevăzute la alin. (2) îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art. 27 alin. (1) și art. 28 din acest act normativ.

CAPITOLUL III

Raportare, monitorizare, contravenții și dispoziții finale

ARTICOLUL 15

Obligații de raportare

(1) Pentru punerea în aplicare a prezentei legi, operatorii economici, persoane fizice sau juridice, au obligația de a transmite lunar Consiliului Concurenței, Ministerului Finanțelor, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și Ministerului Energiei, în cel mult 20 de zile calendaristice de la încheierea lunii de raportare, rapoarte privind modul de aplicare a prevederilor prezentei legi, inclusiv date și informații referitoare la prețurile practicate, în condițiile și potrivit metodologiilor prevăzute la alin. (2).

(2) Metodologia de raportare, inclusiv conținutul, formatul, termenele și canalele de transmitere, se stabilește prin instrucțiuni comune emise de Ministerul Finanțelor, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Consiliul Concurenței, potrivit competențelor fiecăruia/fiecăreia, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Ministerul Finanțelor, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Consiliul Concurenței pot solicita operatorilor economici date referitoare la formarea prețurilor și a adaosurilor comerciale. Operatorii economici au obligația de a comunica informațiile solicitate în termen de cel mult 10 zile de la data primirii solicitării. Datele și informațiile solicitate pot

include următoarele elemente: costul de achiziție, prețul de cumpărare al bunurilor, taxele de import și alte taxe nerecuperabile, cheltuielile de transport și manipulare, comisioanele și alte costuri direct atribuibile achiziției.

(4) În cazul în care apreciază necesară clarificarea suplimentară a datelor prevăzute la alin. (1) și (3), Consiliul Concurenței, Ministerul Finanțelor, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Ministerul Energiei pot solicita operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) informații sau date suplimentare, care vor fi comunicate în cel mult 10 zile de la data primirii solicitării.

ARTICOLUL 16

Evaluarea aplicării măsurilor

În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și ulterior, la finalul fiecărei luni calendaristice, precum și ori de câte ori se impune, măsurile prevăzute de prezenta lege sunt analizate și evaluate de către Ministerul Energiei și Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului cu scopul de a evita un impact negativ semnificativ asupra operatorilor economici activi pe piața produselor petroliere și/sau asupra populației.

ARTICOLUL 17

Cooperarea interinstituțională și schimbul de informații

Ministerul Energiei, Consiliul Concurenței, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Ministerul Finanțelor și instituțiile care funcționează în subordinea sa vor colabora și vor face schimb de informații, potrivit competențelor specifice ale fiecărei autorități, cu privire la posibilele disfuncționalități sau încălcări identificate, în vederea aplicării prezentei legi.

ARTICOLUL 18

Fapte contravenționale

(1) Constituie contravenție aplicarea unor adaosuri comerciale peste limita prevăzută la art. 2 alin. (1) și (6), constatată la nivelul mediei pe întreaga perioadă de aplicare a prezentei legi, potrivit art. 2 alin. (12).

(2) Contravenția prevăzută la alin. (1) se sancționează cu amendă cuprinsă între 1% și 2% din cifra de afaceri anuală realizată în anul anterior sancționării, faptă căreia nu i se aplică prevederile art. 5, art. 8 alin. (2) lit. a), art. 28 și 29 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul în care depășirea limitei maxime a adaosului comercial, verificată ca medie pe întreaga perioadă de aplicare conform art. 2 alin. (12), nu depășește 5% din valoarea limitei maxime stabilite potrivit art. 2 alin. (5) și (6), operatorul economic se sancționează cu amendă în cuantum egal cu dublul valorii totale a depășirii. Valoarea totală a depășirii se calculează prin înmulțirea diferenței unitare dintre adaosul comercial mediu practicat pe întreaga perioadă și limita maximă permisă cu cantitatea totală de produse vândute în perioada de aplicare.

(4) Constituie contravenție nerespectarea de către operatorii economici care comercializează benzină și motorină cu amănuntul către consumatorii finali a obligațiilor prevăzute la art. 2 alin. (10).

(5) Contravenția prevăzută la alin. (4) se sancționează cu amendă contravențională de la 100.000 lei până la 500.000 lei, faptă căreia nu i se aplică prevederile art. 5, art. 8 alin. (2) lit. a), art. 28 și 29 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (2) sau, după caz, alin. (3) se realizează de către personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în situația în care fapta prevăzută la alin. (1) vizează în mod direct

comercializarea către consumatorul final, persoană fizică sau juridică, sau de către Consiliul Concurenței, în condițiile prezentei legi, în situația în care fapta vizează, în mod direct, întreprinderi care importă, produc sau distribuie benzină, motorină și țitei.

(7) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (4) și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (5) se realizează de către personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(8) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (2) sau, după caz, alin. (3) în competența Consiliului Concurenței se realizează prin decizie, care se comunică în termen de maximum 60 de zile de la data luării deciziei. Deciziile vor putea fi atacate în termen de 30 de zile de la data comunicării, la instanța de contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel București. Sentința va fi pronunțată fără drept de apel, împotriva ei putând fi declarat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(9) Consiliul Concurenței acordă întreprinderilor participante la faptele analizate dreptul de a-și exprima în scris observațiile cu privire la conținutul analizei autorității de concurență, acordând un termen de cel puțin 10 zile de la data comunicării acesteia.

(10) Decizia prevăzută la alin. (8) constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(11) Deciziile Consiliului Concurenței vor cuprinde în mod obligatoriu următoarele: denumirea formațiunii deliberative, denumirea și sediul contravenientului, descrierea faptei săvârșite, analiza probelor, sancțiunea aplicată, termenul de exercitare a căii de atac și instanța competentă, semnătura reprezentantului legal al autorității de concurență. Dispozițiile art. 19 alin. (1)-(2), (5)-(7) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(12) Prin *cifra de afaceri anuală*, în sensul alin. (2) și al art. 19 alin. (2), se înțelege cifra de afaceri a persoanei juridice contraveniente realizată în anul financiar anterior sancționării faptei. În cazul în care, în anul financiar anterior sancționării, întreprinderea nu a înregistrat cifră de afaceri sau aceasta nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cea aferentă anului financiar în care contravenientul a înregistrat cifra de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii. Dacă contravenientul este persoană juridică nou-înființată, care nu a înregistrat cifră de afaceri în anul anterior sancționării, acesta va fi sancționat cu amendă contravențională de la 100.000 lei până la 1.000.000 lei.

(13) Individualizarea sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) și (4) se face în funcție de gravitatea și durata faptei, cu respectarea principiului eficacității, proporționalității și al efectului disuasiv al sancțiunii aplicate, ținând seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, precum și de circumstanțele atenuante și agravante incidente.

(14) Aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute la alin. (2), (3), (5) și la art. 19 alin. (2) se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârșirii contravenției. În cazul contravențiilor continue sau continuate, prescripția începe să curgă de la data încetării ultimului act sau fapt.

(15) În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (4) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 19

Contravenții privind exporturile și livrările intracomunitare

(1) Constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât să fie considerată infracțiune potrivit legii penale, efectuarea de către operatorii economici a operațiunilor

de export sau a livrărilor intracomunitare de motorină și țitei fără prezentarea acordului prealabil scris emis de către Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului și Ministerul Energiei.

(2) Contravenția prevăzută la alin. (1) se sancționează cu amendă cuprinsă între 0,5% și 1% din cifra de afaceri anuală realizată în anul anterior sancționării, precum și cu sancțiunea contravențională de confiscare a bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție.

(3) Dacă contravenientul este persoană juridică nou-înființată, care nu a înregistrat cifră de afaceri în anul anterior sancționării, acesta va fi sancționat cu amendă contravențională de la 100.000 lei la 1.000.000 lei, precum și cu măsura complementară de confiscare a bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții.

(4) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (2) și (3) se realizează prin procese-verbale de contravenție încheiate de personalul vamal desemnat de către autoritatea vamală competentă în acest scop.

(5) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. a), precum și ale art. 28 alin. (1) și art. 29 din respectiva ordonanță. Contravenientul achită amenda stabilită prin procesul-verbal în termen de cel mult 30 de zile de la data înmânării sau comunicării acestuia, agentul constatatator făcând mențiune despre acest termen în procesul-verbal.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 30 de zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

ARTICOLUL 20

Contravenții privind obligațiile de furnizare a informațiilor

(1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, următoarele fapte:

a) nerespectarea de către operatorii economici a obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (1), (3) și (4) prin furnizarea de

informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate de către Ministerul Finanțelor;

b) nerespectarea de către operatorii economici a obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (1), (3) și (4) prin furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor;

c) nerespectarea de către operatorii economici a obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (1), (3) și (4) prin furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate de către Consiliul Concurenței.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă cuprinsă între 0,1% și 0,5% din cifra de afaceri anuală realizată în anul anterior sancționării.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către:

a) personalul cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contravenția prevăzută la alin. (1) lit. a);

b) personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, pentru contravenția prevăzută la alin. (1) lit. b);

c) Consiliul Concurenței, prin decizie, în condițiile Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Contravențiile prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 8 alin. (2) lit. a), art. 28 și 29 din același act normativ.

ARTICOLUL 21

Intrarea în vigoare a dispozițiilor contravenționale

Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 18-20 intră în vigoare la 5 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

NATALIA-ELENA INTOTERO

București, 4 august 2026.

Nr. 162.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA ABRUDEAN

ANEXĂ

METODOLOGIE

de determinare a diminuării nivelului accizei aplicabil motorinei standard

Art. 1. — Prezenta metodologie stabilește modul de determinare a diminuării nivelului accizei aplicabil motorinei standard, pe baza analizei cumulative a următorilor indicatori:

1. variația procentuală a situației cotațiilor Platts pentru motorină;
2. variația procentuală a prețului mediu la pompă al motorinei standard.

Art. 2. — În sensul prezentei metodologii, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. *situația cotațiilor Platts pentru motorină* reprezintă valorile comunicate oficial Ministerului Finanțelor de către Consiliul Concurenței, aferente cotațiilor Platts relevante pentru motorină;

2. *preț mediu la pompă al motorinei standard* reprezintă media prețurilor finale de comercializare cu amănuntul ale

motorinei standard practică pe piața internă, determinată pe baza datelor oficiale comunicate de Consiliul Concurenței;

3. *prag inferior comun* reprezintă cel mai mare prag de diminuare pentru care sunt îndeplinite cumulativ condițiile aferente ambilor indicatori prevăzuți la art. 1.

Art. 3. — (1) Pentru aplicarea prezentei metodologii se utilizează:

1. perioada de referință prevăzută la art. 5 alin. (3) pct. 3 din lege;
2. segmentele bilunare prevăzute la art. 5 alin. (3) pct. 2 din lege;
3. perioadele de analiză prevăzute la art. 5 alin. (3) pct. 4 din lege.

(2) Analiza indicatorilor prevăzuți de prezenta metodologie se realizează de două ori pe lună, pe baza datelor aferente perioadei de analiză.

(3) Nivelul diminuării accizei determinat pe baza analizei unui segment bilunar se aplică segmentului bilunar imediat următor.

(4) Pentru segmentul bilunar reprezentat de zilele 1-15 ale fiecărei luni, perioada de analiză utilizată este intervalul 16-26 al lunii anterioare.

(5) Pentru segmentul bilunar reprezentat de zilele 16-ultima zi a lunii, perioada de analiză utilizată este intervalul 1-11 al aceleiași luni.

Art. 4. — (1) Variația procentuală a situației cotațiilor Platts pentru motorină se calculează potrivit următoarei formule:

$$VPM = ((Pma - Pmr)/Pmr) \times 100,$$

unde:

VPM reprezintă variația procentuală a situației cotațiilor Platts pentru motorină;

Pma reprezintă valoarea medie a situației cotațiilor Platts pentru motorină în perioada de analiză;

Pmr reprezintă valoarea medie a situației cotațiilor Platts pentru motorină în perioada de referință.

(2) Variația procentuală a prețului mediu la pompă al motorinei standard se calculează potrivit următoarei formule:

$$VM = ((Ma - Mr)/Mr) \times 100,$$

unde:

VM reprezintă variația procentuală a prețului mediu la pompă al motorinei standard;

Ma reprezintă prețul mediu la pompă al motorinei standard în perioada de analiză;

Mr reprezintă prețul mediu la pompă al motorinei standard în perioada de referință.

(3) În vederea calculului indicatorului VM prevăzut la alin. (2), prețul mediu la pompă al motorinei standard utilizat în perioada de analiză (Ma) se ajustează prin adăugarea echivalentului în lei pe litru al diminuării temporare a accizei aplicate în segmentul bilunar corespunzător perioadei de analiză, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestei diminuări. Ajustarea asigură că indicatorul VM reflectă exclusiv variația prețului de piață, fără influența măsurilor fiscale adoptate în temeiul prezentei legi.

(4) În situația în care în perioada de analiză nu este aplicabilă nicio diminuare temporară a accizei în temeiul prezentei legi, prețul mediu la pompă al motorinei standard (Ma) se utilizează fără ajustare.

Art. 5. — (1) Pentru determinarea variației procentuale a situației cotațiilor Platts pentru motorină, precum și a prețului mediu la pompă al motorinei standard, atât în perioada de referință, cât și în perioada de analiză, se utilizează prețul mediu.

(2) Prețul mediu prevăzut la alin. (1) se stabilește pe baza valorilor disponibile în sursele de date utilizate, în funcție de

numărul de zile calendaristice corespunzătoare fiecărei valori din intervalul analizat.

(3) În cazul în care pentru anumite zile din perioada de referință sau din perioada de analiză nu este disponibilă o nouă valoare oficială comunicată se utilizează ultima valoare oficială disponibilă.

Art. 6. — (1) Determinarea nivelului diminuării accizei pentru fiecare segment bilunar se realizează în mod independent, exclusiv pe baza indicatorilor aferenți perioadei de analiză corespunzătoare.

(2) La stabilirea nivelului diminuării accizei pentru un segment bilunar nu se iau în considerare nivelurile de diminuare aplicate anterior și nu se cumulează efectele acestora.

(3) În scopul asigurării independenței evaluării, indicatorul VM se calculează cu ajustarea prețului mediu la pompă conform art. 4 alin. (3), pentru a elimina influența oricărei diminuări temporare a accizei aplicate în segmentul bilunar aferent perioadei de analiză. Această ajustare garantează că nivelul diminuării pentru segmentul următor este determinat exclusiv de condițiile reale de piață.

Art. 7. — (1) Mecanismul de diminuare a nivelului accizei se activează numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții minime:

1. VPM este de cel puțin 5%;

2. VM este de cel puțin 5%.

(2) În lipsa îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute la alin. (1), nivelul diminuării temporare a accizei este 0%.

Art. 8. — (1) Nivelul diminuării temporare a accizei se stabilește gradual, după cum urmează:

1. diminuare cu 5% din nivelul accizei în vigoare, dacă VPM și VM sunt de cel puțin 5%;

2. diminuare cu 10% din nivelul accizei în vigoare, dacă VPM și VM sunt de cel puțin 10%;

3. diminuare cu 15% din nivelul accizei în vigoare, dacă VPM și VM sunt de cel puțin 15%;

4. diminuare cu 20% din nivelul accizei în vigoare, dacă VPM și VM sunt de cel puțin 20%;

5. diminuare cu 25% din nivelul accizei în vigoare, dacă VPM și VM sunt de cel puțin 25%.

(2) Nivelul diminuării se stabilește în funcție de pragul inferior comun rezultat din analiza indicatorilor prevăzuți la alin. (1).

(3) Nivelul diminuării temporare a accizei nu poate depăși 25% din nivelul accizei în vigoare.

Art. 9. — Diminuarea temporară a accizei încetează în cazul în care:

1. nu mai sunt îndeplinite cumulativ condițiile minime prevăzute la art. 7 alin. (1);

2. este atinsă durata maximă prevăzută la art. 8 alin. (1) din lege.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind declararea situației de criză pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere, reducerea temporară a nivelului accizei la motorină, instituirea contribuției de solidaritate, precum și pentru stabilirea unor măsuri de protecție a economiei, populației și de funcționare a pieței energiei

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind declararea situației de criză pe piața țițeiului și/sau a produselor petroliere, reducerea temporară a nivelului accizei la motorină, instituirea contribuției de solidaritate, precum și

pentru stabilirea unor măsuri de protecție a economiei, populației și de funcționare a pieței energiei și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 4 august 2026.

Nr. 713.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 531

din 27 mai 2026

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2018 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2018 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.379 din 30 aprilie 2026 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.930A/2026.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate, cu privire la motivele de neconstituționalitate extrinsecă, formulate în legătură cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5), art. 61 alin. (2), art. 75 alin. (4) și art. 147 alin. (4) din Constituție, Președintele României susține că introducerea alin. (5) în cuprinsul art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, prin legea supusă controlului de constituționalitate, prin care a fost completat articolul unic din această ordonanță de urgență, încalcă principiul bicameralismului, astfel cum acesta a fost dezvoltat în jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

4. Susține, în acest sens, că Senatul a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2018 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice fără modificări și completări, dar la Camera Deputaților (Cameră decizională) a fost admis un amendament prin care s-a introdus un nou alineat, respectiv alin. (5), în cuprinsul art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, care prevede că în cazul întreprinderilor publice ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare, cheltuielile cu reprezentarea, transportul, diurna și cazarea ale administratorilor directorilor/membrilor consiliului de supraveghere și ale membrilor directoratului nu reprezintă beneficii sau avantaje, în sensul alin. (2) și (4) ale aceluiași articol, cu condiția ca aceste cheltuieli să fie realizate în scopul exercitării mandatelor.

5. Autorul obiecției mai susține, invocând cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul bicameralismului (deciziile nr. 710 din 6 mai 2009, nr. 413 din 14 aprilie 2010, nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, nr. 1 din 11 ianuarie 2012, nr. 62 din 13 februarie 2018 sau nr. 3 din 13 ianuarie 2021), că la Senat nu a fost discutat conținutul normativ al prevederilor nou-introduse la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, prevederi ce modifică regimul juridic al cheltuielilor de mandat pentru administratorii și directorii (în cazul sistemului unitar), respectiv pentru membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului (în cazul sistemului

dualist) ai întreprinderilor publice ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare, fiind adăugat un alineat distinct — alin. (5) în cuprinsul art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aspect de natură să încalce principiul bicameralismului. De asemenea, se susține că Senatul a trimis Camerei Deputaților un proiect de lege cu un conținut diferit de acela care a fost adoptat de prima Cameră sesizată. Potrivit exigențelor principiului bicameralismului, procedura de adoptare a fost viciată prin includerea, direct în fața Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a prevederilor legale criticate, care nu corespund scopului originar al legii adoptate de Senat, modificând astfel conținutul juridic și configurația actului normativ analizat.

6. În ceea ce privește motivele de neconstituționalitate intrinsecă, Președintele României susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 135 alin. (2) lit. b) referitoare la obligația statului de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

7. Autorul obiecției susține că prin introducerea alin. (5) în cuprinsul art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, prin legea supusă controlului de constituționalitate, sfera cheltuielilor ce vor putea fi realizate de către administratori și directori, precum și de către membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului din întreprinderile publice ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare, cheltuieli circumscrise prin textul de lege criticat ca fiind afectate scopului exercitării mandatelor, va fi una nelimitată.

8. În acest sens, arată că, potrivit legii în vigoare, precum și modificărilor preconizate prin legea supusă controlului de constituționalitate, sfera acestor cheltuieli va cuprinde două categorii, și anume *cheltuieli realizate cu reprezentarea, transportul și diurna* — în scopul exercitării mandatelor — ce vor putea fi realizate nelimitat, și, respectiv, *beneficii* — plafonate la două indemnizații brute lunare/an. Astfel, susține că această configurație a cheltuielilor admise la decontare permite o cvasiuniversalitate a decontării de la bugetul statului pentru aceste categorii de angajați, respectiv administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere și membri ai directoratului, ceea ce depășește cu mult intenția inițiatorului legii.

9. Totodată, susține că, prin excluderea cheltuielilor de „reprezentare, transport, diurnă și cazare” din categoria beneficiilor (care sunt de regulă plafonate prin contractul de mandat), se creează premisa unor cheltuieli discreționare și nelimitate, iar această erodare a profitului societăților supuse guvernării corporatiste, prin cheltuieli de protocol excesive, contravine obligației statului de a proteja interesele economice naționale, cu atât mai mult cu cât majoritatea întreprinderilor vizate, listate la bursă, sunt entități strategice pentru economia națională. Autorul mai arată, în același sens, că un cadru legislativ care permite „camuflarea” unor avantaje materiale, sub formă de cheltuieli profesionale, poate duce la o guvernare corporativă netransparentă, subminând eficiența economică pe care statul este obligat să o garanteze. Mai mult, aceste

cheltuieli vor fi sustrate controlului și autorizării exercitate de către Agenția pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice, întrucât nu se mai circumscriu noțiunii de „beneficii” acordate într-un an de mandat, cu respectarea condiției de a nu fi depășită valoarea a două indemnizații brute lunare, această agenție nemaiavăd posibilitatea să aprecieze cu privire la oportunitatea acestor cheltuieli. Susține astfel că efectul dispozițiilor legale criticate este vădit contrar Deciziei Curții Constituționale nr. 392 din 29 aprilie 2026.*)

10. Autorul mai arată că prevederile legale criticate, introduse prin legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2018, încalcă cerințele de previzibilitate a unui act normativ, dat fiind faptul că determină imposibilitatea estimării cuantumului cheltuielilor încadrate în ipoteza normativă a dispozițiilor art. 39 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, nou-introdus prin actul normativ criticat, cheltuieli care sunt determinabile prin sintagma „realizate în scopul exercitării mandatelor”, pe care o folosește legiuitorul în scopul de a le circumscrie unui anumit criteriu. Susține că o cuantificare a cheltuielilor ce pot fi incluse la decontare pe baza acestui criteriu este practic imposibilă, ceea ce poate determina încălcarea prevederilor art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

12. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că intervențiile legislative aduse în procesul legislativ derulat la Camera Deputaților nu se circumscriu criteriilor esențiale stabilite de Curtea Constituțională pentru determinarea cazurilor în care într-o procedură legislativă se încalcă principiul bicameralismului. Apreciază că, prin raportare la forma înaintată în procedura parlamentară de către Guvern, adoptată de Senat, în calitate sa de primă Cameră sesizată, legea dedusă controlului de constituționalitate aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2018 cu o completare, respectiv cu o modificare corelativă, soluții normative care, sub aspectul fondului reglementării, nu se îndepărtează considerabil de conceptele deja edictate. Consideră că, pe de o parte, dispozițiile avute în vedere la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, vizează prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobate cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, respectiv chiar actul normativ care reprezintă obiectul principal de reglementare al ordonanței de urgență a Guvernului înaintate în dezbatere în procedura parlamentară, potrivit prevederilor art. 115 alin. (5) din Constituție, cu o abordare care conservă concepția de ansamblu și principalele soluții avute în vedere de Guvern. Pe de altă parte, mai consideră că interpretarea sistematică a textului criticat, respectiv a art. 39 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, evidențiază că respectiva redactare nu este de natură să reconfigureze major sfera beneficiilor sau avantajelor care pot fi menționate în contractele de mandat ale administratorilor și directorilor, în cadrul sistemului unitar, respectiv ale membrilor consiliului de supraveghere și membrilor directoratului, în cazul sistemului dualist, realizate în scopul exercitării mandatelor, iar, prin urmare, noua accepțiune rezultată nu poate avea semnificația unei veritabile deturnări de la scopul inițial al actului normativ. Totodată, mai apreciază că admiterea argumentației

autorului sesizării ar putea avea ca principală consecință eliminarea rolului Senatului de Cameră de reflecție, în sensul că acesta ar stabili definitiv conținutul normativ al legii, consecință fiind că a doua Cameră, în calitate sa de Cameră decizională, nu ar avea posibilitatea să modifice sau să completeze aceste norme juridice, ci doar să le aprobe într-o redactare prestabilită ori să le respingă, perspectivă în dezacord cu Legea fundamentală.

13. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, apreciază că, în condițiile în care prevederile art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală stabilesc rolul Parlamentului de „organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”, competența de legiferare a acestuia cu privire la un anumit domeniu nu poate fi limitată dacă legea astfel adoptată respectă exigențele constituționale. Apreciază că opțiunea legiuitorului cu privire la acoperirea unor cheltuieli cu reprezentarea, transportul și diurna, pentru administratori și directori, în cadrul sistemului unitar, respectiv pentru membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului, în cazul sistemului dualist, nu afectează în mod expres competența fundamentală a statului de protejare a intereselor naționale în activitatea economică și financiară. În acest sens, consideră că legea criticată este în acord atât cu principiile generale care orientează actul normativ în vigoare, în care se integrează, cât și cu dezideratele legate de obiectivitate și transparență față de public pe care trebuie să se desfășoare activitatea societăților de stat, de asigurare a profesionalismului și a responsabilității deciziilor manageriale, fundamentate pe standardele de bună practică internațională în materie. În acest sens, apreciază că, prin prevederile art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, remunerația și beneficiile oferite conform legii sau contractului de mandat administratorilor și directorilor, respectiv membrilor consiliului de supraveghere și membrilor directoratului, continuă să fie consemnate în situațiile financiare anuale și în raportul anual al comitetului de nominalizare și remunerare, consiliului de administrație sau consiliului de supraveghere. Cadrul normativ în vigoare recunoaște Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice competența-cheie de a stabili politica de guvernare corporativă, de a coordona implementarea regulilor în domeniu la nivelul autorităților publice tutelare, de a le monitoriza și evalua, respectiv de a aplica sancțiuni pentru abaterile identificate, neîndeplinirea în mod repetat a indicatorilor de performanță, de tipul politicilor de investiții, finanțarea, operațiunile derulate, rentabilitatea și rata de distribuție a profitului sub formă de dividende, de către întreprinderea publică sancționată putând conduce la preluarea de către agenție a calității de autoritate publică tutelară, prin act normativ aprobat de Guvern, potrivit dispozițiilor art. 44 și 47 din același act normativ.

14. Mai apreciază că actul normativ dedus controlului de constituționalitate respectă în ansamblul său cerințele privind claritatea, precizia și previzibilitatea normelor juridice, întrucât în conținutul său nu se regăsesc pasaje obscure sau soluții normative contradictorii, iar acesta este redactat într-un stil specific normativ dispozitiv, care prezintă norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română. Conceptele și noțiunile utilizate sunt configurate în concordanță cu dreptul pozitiv, iar stabilirea soluțiilor normative este departe de a fi ambiguă, acestea fiind redactate previzibil și univoc, cu respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 29 aprilie 2026 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

15. **Guvernul** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, invocând jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul bicameralismului, consideră că scopul reglementării din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2018 este modificat prin noi intervenții asupra Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, fiind îndeplinite și condițiile privind absența dezbaterii acestor noi intervenții legislative în Camera de reflecție, precum și condițiile de modificare substanțială a textului inițial. În privința criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, apreciază că reglementarea beneficiilor ce pot fi incluse în cadrul contractului de mandat nu reprezintă un simplu aspect tehnic, ci o componentă esențială a disciplinei financiare și a bunei funcționări a economiei de piață, astfel cum aceasta este consacrată de art. 135 din Constituție, astfel încât statul are obligația să asigure nu doar libertatea economică, ci și un mediu caracterizat prin responsabilitate, transparență și utilizarea eficientă a resurselor.

16. Mai apreciază că, în forma actuală a cadrului normativ, legiuitorul stabilește în mod expres anumite categorii de cheltuieli ce pot fi incluse în executarea unui mandat, precum cele aferente transportului, reprezentării sau diurnei. Aceste limitări nu sunt arbitrare, ci reflectă necesitatea de a ancora cheltuielile într-o logică obiectivă, verificabilă și justificată de natura activității desfășurate. În acest sens, se apreciază că eliminarea unei asemenea delimitări legale este de natură să creeze premisele unei extinderi necontrolate a tipurilor de cheltuieli ce pot fi imputate entităților mandante, inclusiv atunci când acestea administrează sau utilizează resurse provenind din avutul public. În lipsa unor repere normative clare, s-ar ajunge la situația în care aproape orice tip de cheltuială ar putea fi justificată formal ca fiind legată de executarea mandatului, fără să existe un criteriu real de necesitate sau proporționalitate.

17. Consideră că un asemenea cadru normativ favorizează apariția unor practici discreționare, în care cheltuieli fără o utilitate economică evidentă — sau fără legătură directă cu obiectul mandatului — pot fi suportate din fonduri publice, cum ar fi, în absența unei delimitări explicite, cheltuieli precum cele de transport, reprezentare sau diurnă, în prezent reglementate și supuse unor condiții stricte, ar putea fi extinse sau reinterpretate în mod arbitrar, conducând la majorări nejustificate ale costurilor. Această situație contravine exigențelor art. 135 din Constituție, care impun statului obligația de a asigura un cadru favorabil valorificării eficiente a resurselor economice. În acest sens, utilizarea necontrolată a fondurilor publice nu doar că afectează echilibrul bugetar, dar distorsionează și mecanismele concurențiale, întrucât entitățile care beneficiază de astfel de practici pot opera în condiții artificiale, detașate de rigorile economiei de piață.

18. Mai mult, apreciază că lipsa unor criterii clare de decontare afectează principiile transparenței și responsabilității în gestionarea fondurilor publice. În absența unor categorii prestabilite de cheltuieli, controlul financiar devine dificil, iar verificarea legalității și oportunității acestor cheltuieli este serios îngreunată, putând conduce la apariția unui veritabil risc sistemic de utilizare ineficientă sau chiar abuzivă a resurselor. În plus, mai consideră că, din perspectiva libertății economice, o asemenea reglementare nu reprezintă o extindere reală a autonomiei contractuale, ci mai degrabă o detournare a acesteia.

19. Mai apreciază că libertatea contractuală, chiar inclusă sub o aparentă limitare pecuniară („sub condiția ca totalul beneficiilor acordate într-un an de mandat să nu depășească valoarea a două indemnizații fixe brute lunare”), nu poate justifica lipsa totală a unor repere normative în situațiile în care sunt implicate fonduri publice, întrucât aceasta trebuie exercitată în concordanță cu interesul general și cu principiile bunei gestiuni financiare.

20. În concluzie, apreciază că eliminarea tipurilor de cheltuieli ce pot fi menționate și decontate în contractul de mandat ar putea deschide calea unor cheltuieli necontrolate și nejustificate din avutul public, în absența unor criterii obiective și verificabile. O asemenea reglementare nu doar că ar putea să afecteze disciplina financiară, dar contravine și obligațiilor constituționale ale statului de a asigura o economie de piață funcțională, bazată pe eficiență, transparență și responsabilitate, astfel cum acestea sunt consacrate de art. 135 din Constituție.

21. **Președintele Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2018 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, lege adoptată de Senat la data de 16 octombrie 2018 și, ulterior, adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 8 aprilie 2026, având următorul cuprins:

„**Articol unic.** — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73 din 17 iulie 2018 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 19 iulie 2018, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**ORDONANȚA DE URGENȚĂ A GUVERNULUI pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice.**»

2. **După articolul unic se introduce un nou articol, articolul II, cu următorul cuprins:**

„**Art. II.** — După alineatul (4) al articolului 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul întreprinderilor publice ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare, cheltuielile cu reprezentarea, transportul, diurna și cazarea ale administratorilor și directorilor, în cazul sistemului unitar, respectiv ale membrilor consiliului de supraveghere și ale membrilor directoratului, în cazul sistemului dualist, realizate în scopul exercitării mandatelor, nu reprezintă beneficii sau avantaje în sensul alin. (2) și (4).”»

23. Textele constituționale invocate în motivarea obiecției de neconstituționalitate sunt cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 61 alin. (2) privind structura bicamerală a Parlamentului, art. 75 — **Sesizarea Camerelor**, art. 135 alin. (2) lit. b) privind obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, precum și art. 147 alin. (4) referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale.

(1) **Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate**

24. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația verificării condițiilor de admisibilitate a acesteia, prin prisma titularului dreptului de sesizare, a termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și a obiectului controlului de constituționalitate. Dacă primele două condiții se referă la

regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează să fie cercetate în această ordine, iar constatarea neîndeplinirii uneia dintre ele are efecte dirimante, făcând inutilă analiza celorlalte condiții (Decizia nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 38).

25. Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, întrucât a fost formulată de Președintele României, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind îndeplinită, așadar, condiția de admisibilitate referitoare la titularul dreptului de sesizare.

26. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional, astfel cum se observă din fișa legislativă, legea supusă controlului a fost adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 8 aprilie 2026 și a fost trimisă spre promulgare la data de 16 aprilie 2026. Prezenta sesizare formulată de Președintele României a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 30 aprilie 2026. Astfel, Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în cadrul termenului de promulgare de 20 de zile (a se vedea Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70, ipoteza a doua), cu respectarea prevederilor art. 77 alin. (1) din Constituție.

27. În vederea analizării admisibilității prezentei sesizări cu privire la cel de-al treilea aspect de admisibilitate — obiectul controlului de constituționalitate, respectiv stabilirea sferei de competență a Curții cu privire la legea dedusă controlului —, Curtea reține că obiectul criticilor îl constituie conținutul normativ al legii adoptate de Parlament, dar încă nepromulgate de Președintele României.

28. În considerarea celor de mai sus, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării formulate, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, ale art. 10, ale art. 11 alin. (1) lit. A.a), ale art. 15 alin. (1), ale art. 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității legii criticate.

(2) Analiza obiecției de neconstituționalitate

(2.1) Critici de neconstituționalitate extrinsecă formulate în legătură cu încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), art. 61 alin. (2), art. 75 alin. (4) și art. 147 alin. (4)

29. Examinând criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că există două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă, se încalcă principiul bicameralismului, și anume: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea cumulativă a celor două criterii este de natură să afecteze principiul constituțional care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 76 din 30 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 20 martie 2019, paragraful 31,

sau Decizia nr. 345 din 1 iulie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 11 februarie 2026, paragraful 48). Curtea a adăugat un nou criteriu, reținând că evaluarea respectării principiului bicameralismului impune un examen comparativ între forma legii adoptate de Camera de reflecție și cea adoptată de Camera decizională, prin raportare la scopul legii, în sensul de filosofie, de **concepție originară a actului normativ** (în acest sens, deciziile nr. 62 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 32, nr. 514 din 5 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 31 octombrie 2017, paragrafele 28-40, și nr. 62 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 2 mai 2018, paragrafele 63 și 64).

30. Totodată, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, bicameralismul, întemeiat pe art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție, nu presupune ca proiectul de lege să fie adoptat în mod identic de cele două Camere ale Parlamentului; din contră, Camera decizională are dreptul să adopte proiectul de lege într-o formă diferită, în măsura în care menține obiectul de reglementare al inițiativei legislative și concepția de ansamblu a acesteia. Stabilind limitele principiului bicameralismului, Curtea a reținut că acesta nu presupune ca ambele Camere să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice, în Camera decizională putând exista abateri inerente de la forma adoptată de Camera de reflecție, desigur, fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/prounerii legislative. A nega posibilitatea Camerei decizionale de a se îndepărta de la forma votată în Camera de reflecție ar însemna limitarea rolului său constituțional, iar caracterul decizional atașat acesteia devine iluzoriu. S-ar ajunge la un veritabil mimetism, în sensul că cea de-a doua Cameră se va identifica, în ceea ce privește activitatea sa legislativă, cu prima Cameră, neputându-se îndepărta în niciun fel de la soluțiile legislative pentru care a optat prima Cameră, ceea ce este contrar, până la urmă, chiar ideii de bicameralism. Prin urmare, nu se poate susține încălcarea principiului bicameralismului atât timp cât legea adoptată de Camera decizională se referă la aspectele principale pe care le-a avut în vedere propunerea/proiectul de lege în forma sa însușită de Camera de reflecție. În acest sens, modificările aduse formei adoptate de Camera de reflecție trebuie să cuprindă o soluție legislativă care păstrează concepția de ansamblu a acesteia și să fie adaptate în mod corespunzător, prin stabilirea unei soluții legislative alternative/complementare, care nu se abate de la forma adoptată de Camera de reflecție, în condițiile în care aceasta este mai cuprinzătoare sau mai bine articulată în cadrul ansamblului legii, cu realizarea anumitor coroborări inerente oricărei modificări (Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragrafele 37 și 38, Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 45, sau Decizia nr. 345 din 1 iulie 2025, anterior citată, paragrafele 49 și 50).

31. Curtea a mai reținut că legea este, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament, astfel că autoritatea legiuitoare trebuie să respecte principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură Cameră (Decizia nr. 1.029 din 8 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008, Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, Decizia nr. 355 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 8 iulie 2014, paragraful 38, Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, paragraful 39, Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, precitată, paragraful 29, Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 32, Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, precitată, paragraful 48, Decizia nr. 404 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 16 iulie 2019, paragraful 79, și Decizia nr. 154 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 15 mai 2020, paragraful 67).

32. Aplicând la prezenta cauză aceste considerente de principiu, **Curtea reține că legea criticată**, prin conținutul soluțiilor normative adoptate de Camera decizională cu referire la dispozițiile art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, **nu contravine principiului bicameralismului**, aceasta reflectând în continuare **scopul inițial avut în vedere de legiuitorul delegat în reglementarea principiilor de guvernare corporativă a întreprinderilor publice**, astfel cum acesta reiese din analiza parcursului modificărilor legislative aduse dispozițiilor art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011.

33. Astfel, redactarea inițială a acestui text de lege, inclusiv cea rezultată prin modificările aduse prin art. I pct. 35 din Legea nr. 111/2016 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 1 iunie 2016, respectiv prin art. I pct. 35 din Legea nr. 158/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 17 octombrie 2025, **viza reglementarea remunerației și a beneficiilor** oferite conform legii sau contractului de mandat administratorilor și directorilor în cadrul sistemului unitar, respectiv membrilor consiliului de supraveghere și membrilor directoratului, în cazul sistemului dualist, plata asigurării de răspundere profesională, precum și a altor beneficii, inclusiv a celor stabilite prin regulamentul-cadru aprobat de Agenția pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice (AMEPIP), cu condiția ca totalul beneficiilor acordate într-un an de mandat să nu depășească valoarea a două indemnizații fixe brute lunare.

34. Analizând parcursul legislativ al legii criticate, Curtea observă că proiectul de lege a fost adoptat de Senat, la data de 16 octombrie 2018, fără modificări și completări. **Modificarea adoptată de către Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la mai mult de 7 ani de la adoptarea de către Camera de reflecție (la 8 aprilie 2026) se referă la introducerea alin. (5) în cuprinsul art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 și privește circumstanțierea sferei unor cheltuieli cu reprezentarea, transportul, diurna și cazarea acordate potrivit legii, sub formă de decontări**, administratorilor și directorilor/membrilor consiliului de supraveghere și membrilor directoratului întreprinderilor publice ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare, **în sensul că acestea nu reprezintă beneficii sau avantaje asemănătoare celor reglementate anterior la art. 39 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, dacă sunt realizate în scopul exercitării mandatelor**.

35. De altfel, Curtea mai reține că modificarea adoptată de Camera decizională nu se îndepărtează de la scopul inițial al adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2018, astfel cum rezultă din preambulul acestui act normativ, care a vizat modificări ale cadrului normativ existent, **cu scopul asigurării unei bune guvernări a regiilor autonome, cu consecințe asupra performanței economice și competitivității acestora**. Totodată, prin expunerea de motive care a însoțit în procedura legislativă proiectul de lege criticat, inițiatorul a precizat între motivele emiterii ordonanței de urgență că eficiența operatorului economic depinde de performanța managementului acestuia, de

corecta implementare în funcționarea societății a mecanismelor de bună guvernare, iar existența în cadrul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 a unor constrângeri operaționale și de eficientizare a obținerii profitului determină modificarea reglementărilor legale incidente în materia guvernării corporative.

36. Curtea observă că, în urma modificării legii de către Camera decizională, ar urma să fie acordate administratorilor și directorilor în cadrul sistemului unitar, precum și membrilor consiliului de supraveghere și membrilor directoratului, în cazul sistemului dualist, **două tipuri de cheltuieli cu regim juridic diferit**: (i) *cheltuielile cu reprezentarea, transportul și diurna: acordate sub formă de „alte beneficii”* potrivit alin. (2) și (4) ale art. 39, acestea fiind menționate ca „alte beneficii” atât prin contractul de mandat, cât și prin regulamentul-cadru aprobat de AMEPIP și fiind limitate la o valoare totală a beneficiilor acordate într-un an de mandat care să nu depășească valoarea a două indemnizații fixe brute lunare; (ii) a doua categorie de cheltuieli introdusă prin noul alin. (5) al art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 din legea criticată se referă la *cheltuielile cu reprezentarea, transportul, diurna și cazarea* ale administratorilor și directorilor, în cazul sistemului unitar, respectiv ale membrilor consiliului de supraveghere și ale membrilor directoratului, în cazul sistemului dualist, realizate în scopul exercitării mandatelor și care sunt acordate, potrivit legii, **sub formă de decontări de cheltuieli**, și nu sub formă de beneficii sau avantaje în sensul celor reglementate la alin. (2) și (4) ale art. 39. Se constată, de altfel, că aceste cheltuieli introduse prin alin. (5) și acordate sub formă de decontări sunt deja reglementate la art. 51 alin. (1) lit. I) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, care stabilește categoriile de documente și informații care trebuie publicate pe pagina proprie de internet pentru accesul acționarilor și al publicului, evidențiind distinct decontările de alte beneficii: „I) cheltuielile totale cu personalul în ultimii 3 ani (inclusiv salarii, sporuri, bonusuri, traininguri sau formare profesională, *decontări și alte beneficii*)”.

37. Faptul că textul de lege criticat în prezenta cauză a introdus, în esență, și **alte tipuri de cheltuieli cu reprezentarea, transportul, diurna și cazarea, care nu sunt asimilate beneficiilor sau avantajelor acordate de societate**, fiind distincte de cele reglementate în cuprinsul art. 39 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, este corespunzătoare finalității legii, respectiv circumstanțiază sfera beneficiilor acordate prin contractul de mandat în cazul acelor cheltuieli cu reprezentarea, transportul și diurna care nu sunt realizate în scopul exercitării mandatelor distinct de cheltuielile cu reprezentarea, transportul, diurna și cazarea care sunt realizate în scopul exercitării mandatelor și care sunt, de fapt, decontări de cheltuieli prevăzute de lege, acestea din urmă fiind enumerate și la art. 51 alin. (1) lit. I). Prin urmare, o atare normă juridică poate fi adoptată de Camera decizională, în propria procedură parlamentară de legiferare, fiind expresia propriului aport, exprimat în limitele marjei de legiferare permise acesteia de însuși principiul bicameralismului.

38. În concluzie, Curtea reține că, prin completarea articolului unic al legii criticate, Camera decizională a acționat în sfera sa de competență, iar modificările aduse legii criticate constituie expresia unei reglementări corespunzătoare cu finalitatea legii, întrucât au în vedere măsuri de natură să asigure eficientizarea activității societăților de stat, prin dezvoltarea de noi mecanisme de guvernare corporativă. În sensul jurisprudenței Curții (Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, precitată, sau Decizia nr. 904 din 16 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 22 ianuarie 2021, paragraful 38), art. 75 alin. (3) din Constituție, atunci când folosește sintagma „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptat/ă de prima Cameră sesizată să fie dezbătut/ă în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări.

39. Prin urmare, redactarea pe care a adoptat-o Camera Deputaților nu se îndepărtează în mod esențial de textul reglementării analizate și adoptate în Senat și nici de obiectivele urmărite de proiectul de lege prin care și Camera de reflecție a decis pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2018, astfel încât nu se poate reține încălcarea principiului constituțional al bicameralismului.

(2.2) Critici de neconstituționalitate intrinsecă formulate în legătură cu încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 135 alin. (2) lit. b) referitoare la obligația statului de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară

40. În esență, autorul obiecției susține că prin introducerea alin. (5) în cuprinsul art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, prin legea supusă controlului de constituționalitate, sfera cheltuielilor ce vor putea fi realizate de către administratori și directori, precum și de către membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului din întreprinderile publice ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare va fi una nelimitată.

41. Analizând criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea reține, în acord cu cele constatate prin Decizia nr. 392 din 29 aprilie 2026, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data pronunțării prezentei decizii, că, potrivit art. 41 și următoarele din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, cu modificările și completările ulterioare, AMEPIP — organ de specialitate cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, are rolul de a stabili politica de guvernare corporativă, de a coordona implementarea regulilor în domeniu la nivelul autorităților publice tutelare, de a le monitoriza și evalua, respectiv de a aplica sancțiuni pentru abaterile identificate.

42. În acord cu funcțiile, atribuțiile și responsabilitățile sale, reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 617/2023 privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 27 iulie 2023, AMEPIP exercită funcția de monitorizare și control al implementării și respectării cerințelor de guvernare corporativă prevăzute în legislația în vigoare, de către autoritățile publice tutelare și de către întreprinderile publice, îndeplinind activități de monitorizare a performanțelor întreprinderilor publice, respectiv de organizare și gestionare a corpului administratorilor de întreprinderi publice.

43. În vederea îndeplinirii acestui rol, AMEPIP are printre atribuțiile sale principale monitorizarea implementării politicii de remunerare în conformitate cu principiile de remunerare a membrilor consiliului de administrație/supraveghere/director/directorat al întreprinderilor publice, precum și a politicii de dividende pentru întreprinderile publice [art. 44 alin. (4) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare], iar în acest scop poate solicita întreprinderilor publice comunicarea de date și informații referitoare la activitatea desfășurată, acestea având obligația să le comunice [art. 4 alin. (3) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 617/2023]. Totodată, Curtea observă că subzistă obligația întreprinderilor publice de a publica o listă de documente și informații pe pagina proprie de internet pentru accesul acționarilor și al publicului, evidențiind distinct „decontările” de „alte beneficii” în cuprinsul art. 51 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare. Mai mult, competența AMEPIP de monitorizare a implementării politicii de remunerare a membrilor consiliului de administrație/supraveghere/director/directorat al întreprinderilor publice se exercită și prin atribuția legală de a stabili detaliat prin regulamentul-cadru categoriile de beneficii

acordate prin contractul de mandat. Restul cheltuielilor care fac obiectul unor decontări efectuate potrivit legii nu pot fi apreciate ca având un caracter nelimitat, existând criterii și condiții legale care reglementează modalitatea de decontare a cheltuielilor publice, inclusiv a celor care privesc reprezentarea, transportul, diurna și cazarea efectuate în scopul exercitării mandatelor.

44. Și în prezenta cauză, aplicând cele statuate anterior cu caracter de principiu în decizia menționată, în legătură cu funcțiile, atribuțiile și responsabilitățile AMEPIP, reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, Hotărârea Guvernului nr. 617/2023 și în temeiul Normelor metodologice pentru stabilirea indicatorilor de performanță financiari și nefinanțari și a componentei variabile a remunerației membrilor consiliilor de administrație/supraveghere ale întreprinderilor publice, precum și a directorilor, respectiv a membrilor directoratului, aprobate prin art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 639/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 28 iulie 2023, **Curtea reține că reglementarea decontării cheltuielilor care privesc reprezentarea, transportul, diurna și cazarea efectuate în scopul exercitării mandatelor distinct de alte tipuri de beneficii, cum sunt cele instituite la art. 39 alin. (2) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, nu semnifică în mod automat că aceste cheltuieli sunt nelimitate, excesive sau nejustificate**, condițiile în care operează decontarea fiind prevăzute prin lege, ori că se sustrag controlului și autorizării exercitate de către AMEPIP. Această agenție va controla și va autoriza în continuare orice cheltuială care se circumscrie în totalul beneficiilor acordate într-un an de mandat și va aprecia în legătură cu oportunitatea sau natura juridică a acestor cheltuieli, precum și cu privire la limitele/plafoanele acestora. Mai mult, Curtea reține că textul de lege criticat condiționează acordarea sau decontarea acestor cheltuieli de realizarea acestora exclusiv în scopul exercitării mandatelor, aspect ce constituie o garanție în plus în vederea asigurării monitorizării de către AMEPIP a cheltuielilor susceptibile de a fi decontate.

45. În concluzie, nu intră în competența Curții Constituționale stabilirea beneficiilor ce pot fi incluse în cadrul contractului de mandat și nici a criteriilor legale în funcție de care anumite cheltuieli publice pot fi decontate fără a fi considerate beneficii/avantaje, astfel încât reglementarea, prin actul normativ criticat, și a altor tipuri de cheltuieli care privesc reprezentarea, transportul, diurna și cazarea realizate în scopul exercitării mandatelor **nu reprezintă per se o încălcare** a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 135 alin. (2) lit. b) referitoare la obligația statului de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale, dispozițiile art. 135 din Constituție privind economia trebuie interpretate sistematic și prin luarea în considerare a finalității lor, fără a se absolutiza una dintre obligațiile ce revin statului conform alin. (2) din acest articol, până la înlăturarea celorlalte obligații la fel de importante (a se vedea Decizia nr. 566 din 20 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 februarie 2005).

46. Curtea reține astfel că legea criticată reafirmă voința legiuitorului de reglementare a criteriilor de remunerare a administratorilor și directorilor, în cazul sistemului unitar, respectiv a membrilor consiliului de supraveghere și a membrilor directoratului, în cazul sistemului dualist, iar această opțiune legislativă se circumscrie libertății constituționale a legiuitorului, consacrată de art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a stabili condițiile și criteriile de acordare a unor drepturi. Curtea reiterează jurisprudența sa în materie, potrivit căreia un ipotetic control cu privire la oportunitatea reglementării excedează în totalitate sferei de competență a Curții Constituționale, având în

vedere că adoptarea măsurii în cauză ține de marja de apreciere exclusivă a Parlamentului, a cărei opțiune în privința caracterului oportun al măsurii nu poate fi cenzurată (Decizia 54 din 16 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 3 martie 2022, paragraful 75). Definirea domeniului de aplicare a unei legi și crearea unui statut juridic special, în funcție de anumite situații obiective avute în vedere, reprezintă atributul exclusiv al legiuitorului, pe care Curtea nu îl poate controla (Decizia nr. 839 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 26 martie

2018, paragraful 23). Totodată, Curtea a mai statuat că legiferarea presupune normarea unor acțiuni/conduite/comportamente de la cele mai generale la cele mai concrete, chiar cazuale, gradul de generalitate al legii fiind determinat, în mod exclusiv, de decizia de oportunitate a Parlamentului. Neexistând un grad de generalitate prestabilit al reglementării, este voința exclusivă a legiuitorului să aleagă modalitatea concretă de legiferare, în raport cu obiectul de reglementare și scopul urmărit (Decizia nr. 343 din 1 iulie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 24 septembrie 2025, paragraful 30).

47. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și constată că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2018 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 mai 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

